

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33

(2022/C 88/10)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

POWIADOMIENIE O STANDARDOWEJ ZMIANIE W JEDNOLITYM DOKUMENCIE

„Côtes de Bordeaux”

PDO-FR-A0987-AM04

Data powiadomienia: 26 listopada 2021

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Oficjalny kod geograficzny

Zaktualizowano gminy obszaru geograficznego oraz obszaru bezpośredniego sąsiedztwa według oficjalnego kodu geograficznego.

Zmieniono pkt 6 i 9 jednolitego dokumentu.

2. Przepisy rolnośrodowiskowe

Do specyfikacji produktu dodano następujące przepisy rolnośrodowiskowe:

Z działek należy usuwać obumarłe krzewy; składowanie takich obumarłych krzewów na działkach jest zabronione.

Całkowite chemiczne odchwaszczanie działki jest zabronione.

Każdy podmiot gospodarczy wylicza i rejestruje swój wskaźnik częstotliwości zabiegów (fr. IFT).

Zmiany te w większym stopniu uwzględniają wymagania społeczne dotyczące ograniczenia stosowania środków ochrony roślin i lepszego uwzględnienia potrzeb środowiska.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

3. Data wprowadzenia do obrotu między uprawnionymi właścicielami składów

W rozdziale 1 usuwa się pkt IX ppkt 5 lit. b) dotyczący daty wprowadzenia win do obrotu między uprawnionymi właścicielami składów.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

4. Związek

Związek z pochodzeniem zweryfikowano po zmianie liczby gmin wynikającej z ich połączenia.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

5. Środki przejściowe

Wygasłe środki przejściowe usunięto ze specyfikacji.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

6. Odniesienie do organu kontrolnego

Brzmienie odniesienia do organu kontrolnego zmieniono w celu ujednolicenia brzmienia z innymi specyfikacjami nazw pochodzenia. Przedmiotowa zmiana ma charakter wyłącznie redakcyjny.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. **Nazwa lub nazwy**

Côtes de Bordeaux

2. **Rodzaj oznaczenia geograficznego:**

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. **Kategorie produktów sektora wina**

1. Wino

4. **Opis wina lub win**1. *Czerwone wina niemusujące*

KRÓTKI OPIS

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 11 %.

Zawartość cukrów fermentujących wynosi ≤ 3 g/l.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogaceniu nie przekracza 13,5 %.

W przypadku win czerwonych fermentacja jabłkowo-mlekowa jest obowiązkowa. Maksymalna zawartość kwasu jabłkowego wszystkich partii czerwonego wina, przed pakowaniem (wina luzem) lub po pakowaniu, wynosi 0,3 grama na litr.

Ich maksymalna kwasowość lotna wynosi 13,26 meq/l do dnia 31 lipca roku następującego po roku zbiorów i 16,33 meq/l po tej dacie.

Przed pakowaniem wina lub luzem zawartość $\text{SO}_2 \leq 140$ mg/l.

W przypadku win czerwonych dominującą odmianą winorośli jest często odmiana merlot N, która uzyskuje swoje cechy charakterystyczne na glebach gliniasto-wapiennych, a w połączeniu z cabernet-sauvignon N, cabernet-franc N i cot N (zwaną lokalnie malbec) daje wina owocowe i aksamitne.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

2. *Białe wytrawne wina niemusujące*

KRÓTKI OPIS

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 10,5 %.

Zawartość cukrów fermentujących wynosi ≤ 4 g/l.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogaceniu nie przekracza 13 %.

Maksymalna kwasowość lotna win wynosi 13,26 meq/l do dnia 31 lipca roku następującego po roku zbiorów i 16,33 meq/l po tej dacie.

Przed pakowaniem wina lub luzem zawartość $\text{SO}_2 \leq 180$ mg/l.

Wina białe zazwyczaj wytwarza się z odmiany sauvignon B w połączeniu z sémillon B i muscadelle B.

Wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Côtes de Bordeaux” mają pełny, owocowy smak i potencjał starzenia od trzech do dziesięciu lat.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

3. Białe słodkie wina niemusujące zwane „likierowymi”

KRÓTKI OPIS

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 14,5 %.

Zawartość cukrów fermentujących przekracza 51 g/l.

Przed pakowaniem wina lub luzem zawartość SO₂ ≤ 400 mg/l.

Wina te przed pakowaniem (wina luzem) wykazują, na zasadzie odstępstwa, kwasowość lotną określoną zarządzeniem.

Wina białe z pozostałościami cukru rozwijają często aromat miodu i cytrusów.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	12
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwalentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

4. Białe słodkie wina niemusujące zwane „łagodnymi”

KRÓTKI OPIS

Wina białe z pozostałościami cukrów zwane łagodnymi powstają z winogron zebranych przy minimalnej zawartości cukrów 221 g na litr moszczu. Są to wina wyróżniające się łagodnością, słodyczą i subtelnym charakterem.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu TAVN ≥ 13,5 %

Objętościowa zawartość alkoholu TAV po wzbogaceniu: 15 %

Zawartość cukrów fermentujących mieści się w przedziale od 17 do 45 g/l.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	11,5
Minimalna kwasowość ogólna	w miliekwiwentach na litr
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	300

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

1. Gęstość obsady i odstęp

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość obsady winnicy wynosi 4 500 roślin na hektar.

Rozstaw rzędów wynosi maksymalnie:

- 2,50 metra dla winorośli przycinanych w systemie Guyot (pojedynczym lub podwójnym) lub prowadzonych w formie niskiego sznura;
- 3 metry dla winorośli prowadzonych w formie „liry” w dwupłaszczyznowym systemie podwiązywania.

Minimalna odległość między stopami w jednym rzędzie wynosi:

- 0,85 metra dla winorośli przycinanych w systemie Guyot (pojedynczym lub podwójnym) lub prowadzonych w formie niskiego sznura;
- 0,74 metra dla winorośli prowadzonych w formie „liry” w dwupłaszczyznowym systemie podwiązywania.

2. Zasady przycinania

Praktyka uprawy

Cięcia dokonuje się najpóźniej na etapie rozwinięcia liści (etap 9 skali Lorenza).

Stosuje się cięcia krótkie (przy pniu) lub długie (długie łoży) z maksymalnie 45 000 oczek na hektar i maksymalnie 14 oczek na łożu.

3. Szczególne przepisy dotyczące zbiorów

Praktyka uprawy

W przypadku białych win słodkich zwanych „likierowymi” zbiór odbywa się ręcznie metodą zbiorów sukcesywnych.

4. Wzbogacanie

Szczególne praktyki enologiczne

W przypadku win czerwonych dopuszcza się subtraktywne techniki wzbogacania, przy czym próg stężenia wynosi 15 %.

Po wzbogaceniu całkowita objętościowa zawartość alkoholu TAVT w winach nie przekracza 13,5 % w przypadku win czerwonych, 13 % w przypadku białych win wytrawnych i 15 % w przypadku białych win słodkich zwanych „łagodnymi”.

Wina słodkie zwane „likierowymi” nie podlegają wzbogacaniu.

5.2. Maksymalna wydajność

1. Czerwone wina niemusujące

65 hektolitrow z hektara

2. Białe wytrawne wina niemusujące

72 hektolitry z hektara

3. Białe słodkie wina niemusujące zwane „likierowymi”

40 hektolitrow z hektara

4. Białe słodkie wina niemusujące zwane „łagodnymi”

55 hektolitrow z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, produkcja wina i dojrzewanie wina odbywają się na obszarze następujących gmin lub części gmin w departamencie Gironde określonych na podstawie oficjalnego kodu geograficznego z dnia 1 stycznia 2021 r.: Anglade, Bassens, Baurech, Béguey, Belvès-de-Castillon, Berson, Blaye, Bouliac, Braud-et-Saint-Louis, Cadillac, Cambes, Camblanes-et-Meynac, Campugnan, Capian, Caplong, Carbon-Blanc, Cardan, Carignan-de-Bordeaux, Cars, Cartelègue, Castillon-la-Bataille, Cavignac, Cénac, Cenon, Cézac, Civrac-de-Blaye, Cubnezais, Donnezac, Donzac, Etauliers, Eynesse, Eyrans, Floirac, Fours, Francs, Gabarnac, Gardegan-et-Tourtirac, Générac, Gensac, Haux, Landerrouat, Langoiran, Laroque, Laruscade, Latresne, Lestiac-sur-Garonne, Les Lèves-et-Thoumeyragues, Ligueux, Lormont, Loupiac, Marcenais, Margueron, Marsas, Massugas, Mazion, Monprimblanc, Omet, Paillet, Pellegrue, Pessac-sur-Dordogne, Pineuilh, Plassac, Pleine-Selve, część gminy Pugnac odpowiadająca terytorium dawnej gminy Lafosse przed połączeniem ich w dniu 1 lipca 1974, część gminy Puisseguin odpowiadająca terytorium dawnej gminy Monbadon przed połączeniem ich w dniu 1 stycznia 1989 r., Quinsac, Reignac, Riocaud, Rions, La Roquille, Saint-André-et-Appelles, Saint-Androny, Saint-Aubin-de-Blaye, Saint-Avit-de-Soulège, Saint-Avit-Saint-Nazaire, Saint-Caprais-de-Bordeaux, Saint-Christoly-de-Blaye, Saint-Cibard, Saint-Ciers-sur-Gironde, Saint-Genès-de-Blaye, Saint-Genès-de-Castillon, Saint-Germain-de-Grave, Saint-Girons-d'Aiguevives, Saint-Magne-de-Castillon, Saint-Maixant, Saint-Mariens, Saint-Martin-Lacaussade, Saint-Palais, Saint-Paul, Saint-Philippe-d'Aiguille, Saint-Philippe-du-Seignal, Saint-Quentin-de-Caplong, Sainte-Foy-la-Grande, Saint-Savin, Saint-Seurin-de-Cursac, Saint-Vivien-de-Blaye, Saint-Yzan-de-Soudiac, Sainte-Colombe, Sainte-Croix-du-Mont, Sainte-Eulalie, Les Salles-de-Castillon, Saugon, Semens, Tabanac, Tayac, Le Tourne, Val-de-Livenne, Verdelais, Villenave-de-Rions i Yvrac.

7. Główne odmiany winorośli

Cabernet franc N

Cabernet-Sauvignon N

Cot N - Malbec

Merlot N

Muscadelle B

Sauvignon B - Sauvignon blanc

Sauvignon gris G - Fié gris

Semillon B

8. Opis związku lub związków

Obszar geograficzny objęty kontrolowaną nazwą pochodzenia „Côtes de Bordeaux” w departamencie Gironde jest położony na brzegach rzek Garonne, Dordogne i Gironde, na pagórkowatym, głównie wapienno-gliniastym terenie. Nazwa ta obejmuje pięć historycznych ośrodków winiarskich, tj: Blaye, Cadillac, Castillon-la-Bataille, Francs i Sainte-Foy-la-Grande.

Tereny, na których uprawiana jest winorośl „Côtes de Bordeaux”, górują nad dolinami, gdzie spotykają się wody słone z wodami słodkimi. Wpływy oceaniczne sięgają aż w głąb ładu, a Dordogne i Garonne łączą się w jeden szeroki nurt, jakim jest estuarium Gironde. Budowa terenu „Côtes de Bordeaux” charakteryzuje się połączeniem równiny i podnóża wzgórze dominującego nad rzeką, zwróconych głównie w kierunku południowo-zachodnim, ze stromym zboczem, którego kąt nachylenia wynosi od trzydziestu do ponad siedemdziesięciu metrów i nad którym wznoszą się płaskowyże w różnym stopniu oddzielone przez wtórną sieć hydrograficzną.

W tym rozległym regionie występują stosunkowo jednorodne warunki klimatyczne korzystne dla produkcji wina: bliskość dużych mas wodnych (ocean Atlantycki, estuarium Gironde, doliny rzek Garonne i Dordogne) odgrywa istotną rolę termoregulacyjną, wpływy oceaniczne łagodzą wiosenne przymrozki.

Mające długą tradycję wina z „Côtes de Bordeaux” posiadają cechy wynikające z różnorodności środowiska, odmian winorośli i ludzi. Dawniej wybierano działki zarówno u podnóża wzgórze, w niższych partiach gór, jak i na równinach, w zależności od ich zdolności zatrzymywania i dobrej przepuszczalności wody oraz sytuacji topograficznej. Każdego roku 1 000 producentów wykorzystuje swoją wiedzę przy produkcji tych win. Aby uzyskać cieszący się uznaniem produkt, każde gospodarstwo rolne uprawiające winorośl dokłada wszelkich starań w zakresie: wymagań dotyczących gęstości nasadzeń, maksymalnej wydajności dla danej działki, zasad łączenia odmian winorośli głównych i dodatkowych, minimalnego czasu leżakowania do 15 marca roku następującego po zbiorze.

Winnice „Côtes de Bordeaux” oferują również wyjątkowe dziedzictwo: historyczne zamki, dworki i fortece, kościoły romańskie, ogromne posiadłości upamiętniające pisarzy czy znanych artystów. Zachowane w doskonałym stanie miasteczka z wąskimi uliczkami, ufortyfikowanymi bastydami i wiatrakami są świadectwami bogatej działalności winiarskiej i handlowej.

Wina z „Côtes de Bordeaux”, reprezentujące około 14 % produkcji Bordeaux, stanowią dziś prawdziwą potęgę w świecie win produkowanych w Bordeaux. Świadczą one o historycznym bogactwie i potencjale tradycyjnych odmian winorośli z Bordeaux.

Nazwa „Côtes de Bordeaux” i jej uzupełniające oznaczenia geograficzne zdobyły na głównych rynkach (we Francji i Belgii) znaczące uznanie. W ciągu sześciu ostatnich lat wzrost sprzedaży we Francji w dystrybucji masowej wyniósł ponad 40 %, a ponad 15 % francuskich gospodarstw domowych kupiło wina o tej nazwie. Wina ze stoków wokół Bordeaux cieszą się dużym uznaniem w Europie (zwłaszcza w Belgii), a ich eksport stale rośnie, w szczególności na rynki azjatyckie.

Te niemusujące wina są produkowane przeważnie z asamblaży głównych i uzupełniających odmian winorośli.

W przypadku win czerwonych dominującą odmianą winorośli jest często odmiana merlot N, która dobrze wyraża swoje cechy charakterystyczne na glebach gliniasto-wapiennych, a w połączeniu z cabernet-sauvignon N, cabernet-franc N i cot N (zwaną lokalnie malbec) daje wina owocowe i aksamitne.

Wina białe zazwyczaj wytwarza się z odmiany sauvignon B w połączeniu z sémillon B i muscadelle B.

Wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Côtes de Bordeaux” mają pełny, owocowy smak i potencjał starzenia od trzech do dziesięciu lat.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Dla kontrolowanej nazwy pochodzenia „Côtes de Bordeaux” obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji i dojrzewania wina, stanowi obszar następujących gmin zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z dnia 1 stycznia 2021 roku:

— w departamencie Gironde:

Ambarès-et-Lagrave, Arbanats, Artigues-près-Bordeaux, Auriolles, Ayguemorte-les-Graves, Baigneaux, Baron, Barsac, Beautiran, Bellebat, Bellefond, Beychac-et-Caillau, Blésignac, Bommès, Bonnetan, Bossugan, Branne, La Brède, Budos, Cabara, Cadarsac, Cadaujac, Camarsac, Camiac-et-Saint-Denis, Camiran, Casseuil, Castelviel, część gminy Castets et Castillon odpowiadająca terytorium gminy delegowanej Castets-en-Dorthe, Castres-Gironde, Caudrot, Caumont, Cazaugitat, Cérons, Cessac, Civrac-sur-Dordogne, Coirac, Coubeyrac, Courpiac, Créon, Croignon, Cur-san, Daignac, Dardenac, Daubèze, Doulezon, Escoussans, Espiet, Les Esseintes, Faleyras, Fargues, Fargues-Saint-Hilaire, Flaujagues, Frontenac, Gauriac, Gauriagué, Génissac, Gironde-sur-Dropt, Gornac, Grézillac, Guillac, Illats,

Isle-Saint-Georges, Izon, Jugazan, Juillac, Ladaux, Landiras, Langon, Lansac, Lapouyade Léogeats, Léognan, Lignan-de-Bordeaux, Listrac-de-Durèze, Loupes, Lugaigac, Lugasson, Lussac, Madirac, Martillac, Martres, Mazères, Mombrier, Montagne, Montignac, Montussan, Morizès, Mouliets-et-Villemartin, Moulon, Mourens, Naujan-et-Postiac, Nérigean, Peujard, Le Pian-sur-Garonne, Podensac, Pompignac, Porte-de-Benauges, Portets, Le Pout, Preignac, Pugnac, Puissegui, Pujols, Pujols-sur-Ciron, Rauzan, Roaillan, Romagne, Sadirac, Saint-Antoine-du-Queyret, Saint-Aubin-de-Branne, Saint-Brice, Saint-André-de-Cubzac, Saint-André-du-Bois, Saint-Brice, Saint-Christophe-des-Bardes, Saint-Ciers-de-Canesse, Saint-Emilion, Saint-Etienne-de-Lisse, Saint-Exupéry, Saint-Félix-de-Foncaude, Saint-Ferme, Saint-Genès-de-Lombaud, Saint-Genis-du-Bois, Saint-Germain-du-Puch, Saint-Hilaire-du-Bois, Saint-Hippolyte, Saint-Jean-de-Blaignac, Saint-Laurent-d'Arce, Saint-Laurent-du-Bois, Saint-Laurent-du-Plan, Saint-Laurent-des-Combes, Saint-Léon, Saint-Loubert, Saint-Loubès, Saint-Macaire, Saint-Martial, Saint-Martin-de-Sescas, Saint-Médard-d'Eyrans, Saint-Michel-de-Rieufret, Saint-Morillon, Saint-Pierre-de-Bat, Saint-Pierre-de-Mons, Saint-Pey-d'Armens, Saint-Pey-de-Castets, Saint-Pierre-d'Aurillac, Saint-Quentin-de-Baron, Saint-Selve, Saint-Sulpice-et-Cameyrac, Saint-Sulpice-de-Faleyrens, Saint-Sulpice-de-Pommiers, Saint-Trojan, Saint-Vincent-de-Paul, Saint-Vincent-de-Pertignas, Sainte-Florence, Sainte-Foy-la-longue, Sainte-Radegonde, Sainte-Terre, Salleboeuf, Samonac, Sauternes, La Sauve, Soullignac, Soussac, Targon, Tauriac, Teuillac, Tizac-de-Curton, Tizac-de-Lapouyade, Toulle, Tresses, Vignonet, Villeneuve i Virelade.

— w departamencie Dordogne:

Bergerac, Bonneville-et-Saint-Avit-de-Fumadière, Bosset, Cunèges, Le Fleix, La Force, Fraisse, Gageac-et-Rouillac, Gardonne, Ginestet, Lamozie-Saint-Martin, Lamothe-Montravel, Les Lèches, Lunas, Mescoules, Minzac, Monbazillac, Monestier, Monfaucon, Montazeau, Montcaret, Nastringues, Pomport, Port-Sainte-Foy-et-Ponchapt, Prignonieux, Razac-de-Saussignac, Ribagnac, Rouffignac-de-Sigoulès, Saint-Antoine-de-Breuilh, Saint-Georges-de-Blancaireneix, Saint-Géry, Saint-Méard-de-Gurçon, Saint-Michel-de-Montaigne, Saint-Pierre-d'Eyraud, Saint-Seurin-de-Prats, Saint-Vivien, Saussignac, Sigoulès et Flaueac, Thénac, Vélines i Villefranche-de-Lonchat.

— w departamencie Charente-Maritime: Saint-Georges-des-Agoûts.

Uzupełniające oznaczenia geograficzne

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

Nazwę można uzupełnić oznaczeniami geograficznymi „Blaye”, „Castillon”, „Francs” lub „Sainte-Foy” w przypadku win, które spełniają warunki produkcji wskazane dla tych uzupełniających oznaczeń geograficznych.

Większa jednostka geograficzna

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Na etykietach win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia można wskazać nazwę większej jednostki geograficznej: „Vin de Bordeaux” lub „Grand Vin de Bordeaux”.

Wielkość czcionki, którą zapisana jest nazwa większej jednostki geograficznej, nie może przekraczać (pod względem wysokości i szerokości) dwóch trzecich wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Identyfikator zbiorowy

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

Etykieta wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia „Côtes de Bordeaux”, ewentualnie uzupełnioną jedną z uzupełniających nazw geograficznych „Blaye”, „Cadillac”, „Castillon”, „Francs” czy „Sainte-Foy”, posiada identyfikator zbiorowy według obowiązującej karty zbiorowej sporządzonej przez grupę producentów i udostępnionej wszystkim podmiotom.

Mniejsza jednostka geograficzna

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

Na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że:

- jest to nazwa miejsca (fr. *lieu-dit*) wpisana do ksiąg wieczystych;
- została ona podana w deklaracji zbiorów.

Informacje podane na etykiecie

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

Na etykiecie win białych objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Côtes de Bordeaux”, z uzupełniającą nazwą geograficzną „Sainte-Foy”, w których zawartość cukrów fermentujących (glukozy i fruktozy) mieści się w przedziale 17–45 grama na litr, umieszcza się określenie „łagodne”.

Link do specyfikacji produktu

http://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-ecf05533-907b-480f-977d-56a768e55c78
